

Två veckor i staben

(7-23 November)

Det har nu gått två veckor sedan jag kom tillbaka till Islamabad efter en fantastisk semester i Indien. Men innan jag kom till Islamabad så reste jag från New Delhi den 7 november via Jammu och Sialkot i Pakistan som är vår egen gränsövergång. I Sialkot övernattade jag innan jag fortsatte till Islamabad eftersom det hann bli väldigt sent. Här ser vi mig och Hanna vid avfärd från hotellet i New Delhi.

Det var lite tungt att ge sig av, det hade inte varit fel med en vecka eller tre till... Men det sägs ju att man skall sluta äta när det är som godast! Hur som helst, jag fick skjuts ut till Indira Gandhi-flygplatsen i New Delhi i vår FN-bil, min kollega Lars Jakobsen eskorterade mig på ett föredömligt sätt. Han tog även hand om Karin och Hanna på ett fantastiskt sätt under de två dagar de var kvar i Delhi efter att jag åkt. Väl i Jammu kom min kollega Massimo från Italien samt Stanko från Kroatien för att transportera mig till gränsen. Jag och Massimo tjänstgjorde i Gilgit tillsammans under sommaren så vi kände varandra väl.

På andra sidan gränsen väntade Hanska från Finland och Perez från Chile på att hämta mig. Här ser vi hela gänget tillsammans. Även förarens skugga är med.

I Sialkot ligger många av de stora sportkedjornas, som Adidas, Nike etc, fabriker. Bla görs merparten av Adidas fotbollar här. Men Sialkot är även känt för sin kniv- och svärdsproduktion. På kvällen var vi förbi två av de större fabrikerna där vi i UNMOGIP beställer avtackningssvärd för alla som slutar missionen. På svärdet står det ens namn och tiden när man tjänstgjort.

En av dessa fabriker hade två stora showroom med de mest konstiga svärd och svärdrelaterade produkter man kunde tänka sig samt en otrolig mängd knivar i alla storlekar.

Här ser vi ett skönt exempel på en av dessa konstiga produkter. Notera mängden knivar på bordet. Så såg det ut i de båda show roomen!

Efter dessa besök åt vi middag på ett väldigt bra hotell i Sialkot och blev kanonmätta. Sialkot är även känt för sin produktion av läder- och skinnprodukter och Felipe från Chile, som är kavalleriofficer, är väldigt intresserad av ridning och hade köpt två hästsadlar. Sadlarna kostade 500:-/styck och här ser vi en av dem:

Han var väldigt nöjd med sina sadlar och bedömde att det var väldigt bra kvalitet. Kanske kan vara något om jag finner ridningen rolig som jag skall börja med nu i Islamabad.

På morgonen efter så bar det av till Islamabad, vi startade vid 06.00 och kom fram till HQ vid 11.00 och jag påbörjade den sista delen av överlämningen. Vid 15.00 var det dags att åka hem till vårt Svenskhus. Nu finns det inga svenska familjer kvar i Islamabad pga det skärpta säkerhetsläget. Väl i bostaden var det bara att börja packa upp – nu fanns även all min utrustning från Poonch här så rummet blev lite stökigt initialt.

Nu är det jag och min kamrat är Jerry som för tillfället är i Poonch som delar rummet. Jerry bor till vardags i Malmö så notera MFF-flaggan i bakgrunden samt att även hans utrustning är här.

Här kommer lite bilder på huset, kanske har dessa bilder varit med i en tidigare berättelse men i så fall blir det en gång till.

Vi har delad
uppfart och
vårt hus är det
närmaste.

Det bästa med huset är
terrassen där vi haft lite
festligheter vid några
tillfällen. Här kan man
även sitta och sola.

Vi kommer att byta hus i slutet av december eftersom det nu blivit för litet när alla svenskar nu bor här. Jag får återkomma med ett reportage om detta senare när allt är klart.

Till huset hör en så kallad helper som ser efter huset, gör enkla ärenden – en allt i allo – och det är mannen till höger på bilden och han heter Shabir.

Mannen till vänster är grannens kock.

Dessutom har vi städhjälp 3 ggr i veckan som kommer och diskar, städar och stryker tvätt! Vi har ju inte så mycket stryktvätt men efter att jag kom hem en dag var all min tvätt, som inte behöver strykas, struken - t-shirts, strumpor, underkläder etc!

Lördagar jobbar vi också men med en liten sovmorgon samt förkortad dag vilket innebär att bilen kommer vid 07.30 samt att vi slutar vid 12.30 om vi anser att arbetet är klart. Så var fallet även denna lördag och bilen kom planenligt vid 07.30 och plockade upp oss.

Arbetet i staben på OPP, OPerations Planning, går i stort ut på att planera bemanningen på stationerna, schemalägga förflyttningar mellan stationerna, hantera ledigheter, logistiska problem på stationerna(PC:s, kommunikation, bilar etc), in- och utgående observatörer ur ett administrativt perspektiv (id,schema, etc). Arbetet är väldigt brett och är mer civilt än militärt. Givetvis måste vi se till att alla förflyttningar planeras utifrån rådande säkerhetsförhållanden m.m.

Tiden gick snabbt och på lördagen den 15 november hade vi en liten grillfest på vår terrass vilket var uppskattat.

I missionen kommer det och går det hela tiden nya observatörer så det känns som det nästan varje eller varannan vecka är någon form av avtackning. Här ser vi avtackningen av en kroat (Josip DAMJANOVIC) samt en italienare (Salvatore MASCOLI). Vem som är vem ser man på flaggan på vänsterarmen. Vid avtackningen får man ett svärd/sabel med sitt namn ingraverat samt en liten träsköld. Väckligt fina minnen, som hela familjen kommer att uppskatta, att hänga på väggen!

Här ser vi mig vid en annan avtackning under denna period med Alfredo Tapia från Chile.

Efter ceremonin är det tårta och kaffe.

Annars flyter livet på i staben. Administrativt arbete kan kännas märkligt – man producerar dokument, ringer samtal, skickar mail etc. Man gör inget fysiskt arbete direkt som att man gräver ett värn, flyttar materiel, genomför OP, en utredning å ngt förband. Men tack vare dessa dokument, samtal och mail händer det saker i hela missionen – rätt folk kommer till sin station, bilar som behöver repareras kommer dit dom skall, trasiga radioapparater fixas, folk åker på ledighet m.m. Det som är roligt är att man faktiskt ser resultat av all planering – att det faktiskt sker något. Att tillverka en rapport eller ett dokument som ingen läser eller återkopplar på är sällan stimulerande. I FN-systemet produceras en mängd dokument som efter ett tag skall förstöras vilket vi ser genomföras här av JEON från Korea.

Timo från Filnland, som jag tog över efter, ser vi här i en diskussion med Finance kassafunktion. Notera gallret på fönstret.

På den avslutande helgen för denna skrift så var det gemensam ommålning av bastun som skänkts av Finland. Alla samlades och fick penslar och olja. Efter det var det pizza och öl. Självt jag var tvungen att hantera en sent uppkommen förflyttning av Lars i Delhi men jag kom lagom till Pizzan o ölen. Sedan var det dags att åka hem.

Här det Simon från Danmark och Timo från Finland som arbetar tillsammans. I bakgrunden ser vi Antti från Finland som kom för två dagar sedan.

Så här trevligt kan man ha det även på en torftig ”containercamp” i Pakistan.

Om vi börjar med den gröne T-shirt mannen i nedre vänstra hörnet och går klockan runt så:

Jonas från Sverige, Macias från Uruguay, Bertelsen från Danmark, Kang från Korea, Kalmari från Finland, Haataja från Finland, Hartikainen från Finland, Munk från Danmark och sittande ser vi Pehkonen från Finland.

Imorgon skall jag till Islamabad Club för att diskutera ridning.

Av naturliga skäl kommer rapporteringen inte bli lika bildomfattande eftersom jag inte kommer att röra mig i terrängen så mycket längre.

Islamabad den 23 november 2008